

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/54/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811207866
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811207866.3

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: R. E., nar. X.X.XXXX, bytom Č. XXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42176778, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 1656,75 eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

Súd konanie z a s t a v u j e .

Odporcovi sa trovy konania n e p r i z n á v a j ú .

Súd z a v ä z u j e navrhovateľa uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 187,20 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 16. 9. 2011 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1656,75 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1277,22 eur od 18.5.2007 do zaplatenia (po čiastočnom späťvzatí v časti úroku z omeškania zo dňa 17.10.2011) ako aj na náhrady trov konania.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu (§ 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Keďže navrhovateľ zoberal svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť pred začatím pojednávania vo veci samej, súd konanie podľa citovaného ustanovenia zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Čo sa týka vzťahu navrhovateľ a odporca, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal hoci navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniel zastavenie konania, nakoľko zo spisu súd zistil, že mu preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

Vedľajší účastník, ktorý sa konania zúčastnil na strane odporcu si vyčíslil v podaní zo dňa 29.3.2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 237,38 eur.

Pri hodnote peňažnej pohľadávky vo výške 1656,75 eur vedľajšiemu účastníkovi v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 187,20 eur, nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniel zastavenie konania. Suma 187,20 eur pozostáva z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a odpor zo dňa 29.3.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhlášky“) vo výške po 71,37 eur za úkon (§ 10 ods. 1 vyhlášky), z režijného paušálu za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2012 vo výške po 7,63 Eur a zo sumy 31,20 eur tvoriacej 20% DPH.

Do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej služby okrem istiny 1656,75 nemožno vziať aj kapitalizované úroky z omeškania. Podľa ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Vyššie uvedené ustanovenie výslovne hovorí o hodnote pohľadávky a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Úroky z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka len príslušenstvom pohľadávky. Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Tarifnou hodnotou je teda iba hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky. Uvedený názor je v súlade s judikatúrou vyšších súdov (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/31/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/59/2012).

Podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

K názoru navrhovateľa, že v danom prípade je potrebné použiť vo vzťahu k náhrade trov vedľajšieho účastníka ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku, keďže nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva a že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, súd uvádza, že v ust. § 150 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku ustanovené moderačné právo súdu zmierniť dôsledky uplatnenia právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania, dáva súdu možnosť, aby za splnenia predpokladov v tomto ustanovení uvedených, nepriznal náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania, u ktorého sú inak splnené predpoklady pre priznanie náhrady celkom alebo sčasti. Predmetné ustanovenie umožňuje zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníka, ako aj výchovu na zachovanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb a docieľiť tak, pokiaľ možno spravodlivú ochranu práv, čo aplikácia zásady zodpovednosti za výsledok vždy neumožňuje. Musí ale ísť o výnimočný prípad (o výnimočnosť v okolnostiach danej veci, alebo okolnostiach na strane účastníkov a to obidvoch) jeho aplikácie. Ustanovenie § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvody vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel,

znášal svoje náklady, sa preto bude javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich

so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod. Súd je toho názoru, že v danom prípade konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať použitím ust. § 150 O.s.p. Súd poukazuje na ust. § 3 ods. 4, 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy odporcu, preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj s poukazom na ust. § 20 ods.1 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a

môže o ne požiadať u ktoréhokoľvek advokáta. Podľa názoru súdu v danom prípade nie je možné aplikovať ani ust. § 150 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko uvedené ustanovenie je možné aplikovať vo veciach s nízkou hodnotou sporu a pristúpiť tak k zníženiu neprimeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané. Ide iba o konania, kde trovy niekoľkonásobne prevyšujú samotnú pohľadávku, no o taký prípad v danej veci nešlo.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Prešove, podaním na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.